

[Tove Lindbo Larsen]

og kan løse ventetidsproblemet. De få sengepladser på de private sygehuse er ikke nogen retningsplanke for ventende patienter, for det er meget få patienter, der kan behandles i de ca. 150 senge, betalingsygehuse råder over. Men som ministeren sagde, kan sygehuskommunerne bruge de private betalingshospitaller, hvis de ønsker det, for det forhindrer lovgivningen ikke.

Når man følger debatten i dagspressen, kan man se, at information om og kvalitetskontrol af den behandling, patienterne tilbydes, ikke bare er ønsketænkning. På de gode offentlige sygehuse modtager patienterne informationer om ventetid, indlæggelsestid, behandlingsmetoder, effekt, holdbarhed, bivirkninger og risiko for større komplikationer. Det er helt naturligt, og dette gode eksempel vil selvfølgelig brede sig til alle vore sygehuse.

Socialdemokratiet har fuld tillid til, at vore offentlige sygehuse kan løse både dagens og fremtidens opgaver, og vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Birgitte Husmark (SF):

Fra SF's side skal det siges, at vi selvfølgelig principielt støtter forslaget, og principielt mener vi også, at ventetiden skal nedbringes og være så kort som overhovedet muligt.

Vi har derimod nok lidt problemer med at sige, at ventetiden skal være lige præcis 3 måneder. For nogle behandlinger er det passende og rimeligt at have den grænse, men for andre behandlinger kan det være for lang tid. Hvis man eksempelvis venter på en undersøgelse for brystkræft, er det ulideligt og uanstændigt, hvis man skal vente så længe. Vi har tillid til, at regeringen har sat fuldt tryk på både uddannelsen af personalet og udvidelsen af behandlingsmulighederne, og det vil vi selvfølgelig fra SF's side følge meget nøje for at være sikre på, at der bliver gjort alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at nedbringe ventetiden.

Men der er en række ting i Fremskridtspartiets forslag, som jeg nok synes skal undersøges nærmere, bl.a. om man også vil prioritere ikke-operative behandlinger på samme måde som operative behandlinger. Hvad med psykiatri? Hvad med gigt? Er det med i forslaget? Og hvordan vil Fremskridtspartiet på nuværende tidspunkt skaffe kapaciteten? Man kan jo ikke klippe håret af en skaldet, og at satse på over-

arbejde fra lægernes side er også et problem, som jeg mener skal løses i offentligt regi, hvis det er det, man vil satse på. Det giver jo ikke umiddelbart større behandlingskapacitet at flytte offentligt ansatte læger over i privat regi.

Og derfor er vi imod denne ukritiske nedsettelse af behandlingstiden. Vi mener, at man virkelig skal sætte fuld kraft på efter en nøje prioritering og komme så hurtigt igennem som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er ikke, fordi jeg skal afrunde allerede nu, men jeg vil sige foreløbig tak for de positive bemærkninger, der er faldet allerede.

Jeg hørte fra fru Tove Lindbo Larsen, at det offentlige skal og kan klare behandlingen, og vi må jo nok erkende, at det er i hvert fald noget, der ikke holder stik. Det er dokumenteret i adskillige år, at det offentlige ikke kan leve op til det, og der skal ikke herske tvivl om, at på sundhedsområdet, hvor det virkelig går ud over de svage i samfundet, mener vi ikke det skal være sådan, at amterne *kan* bruge de private hospitaler og klinikker eller de udenlandske klinikker, men at de *skal*.

Jeg mindes den tid, hvor vi samarbejdede med Socialdemokratiets daværende ordfører, hr. Torben Lund, som nu er sundhedsminister. Det blev sagt klart og tydeligt til den tidligere regering, at man mente, det var uacceptabelt, at regeringen gang på gang lovede, at nu skulle ventetiderne ned, men at der ikke skete noget. Og derfor er vi stadig af den samme opfattelse som på daværende tidspunkt, hvor vi gik hånd i hånd med Socialdemokratiet på netop dette område. Vi tror ikke på det, og vores opfattelse blev underbygget forleden ved opgørelsen fra Sundhedsstyrelsen, der viser, at det går i den gale retning med sundhedsministerens målsætning om, at ingen må vente mere end 3 måneder – jeg tror, at ministeren selv kender den undersøgelse – det skulle jo helst være gået den modsatte vej, især efter at der var indgået en aftale med amterne. Men vi ser altså, at det gør det ikke.

Jeg har som sagt ved tidligere lejligheder gang på gang udtrykt, at jeg ikke troede på disse aftaler. Amterne kan ikke leve op til dem, det har de bevist gang på gang, og hvor lang tid endnu skal vi have beviser for det? Den ene